

en Aftale med den daværende Justitsminister, at til Posten som Konsulent for de praktiserende Læger skulde Den almindelige danske Lægeforening have Ret til at indstille 3; af disse 3, som saaledes bleve indstillede af Den almindelige danske Lægeforening, udpegede andre Konsulenter i Sundhedsstyrelsen atter en til Justitsministeriet. Jeg blev indstillet af Den almindelige danske Lægeforening og derefter udpeget af samtlige Konsulenter i Sundhedsstyrelsen. Det er paa den Maade, jeg har faaet min Stilling, saa min Ret til at sidde i Sundhedsstyrelsen kan ikke ret vel bestrides.

Heller ikke skal jeg opholde mig meget ved den Paastand, Redaktør Reventlow har fremsat, at Morfinister blandt Læger have megen Tilbøjelighed til at misbruge Morfin overfor Patienter og gøre dem til Morfinister. Det er der ikke Grund til at opholde sig ved, thi det er noget, som neppe passer; jeg har ikke hos nogen Læge kunnet faa dette bekræftet, heller ikke efter at jeg har forelagt denne Sag for meget kompetente Autoriteter.

Hvad Indledningen til Redaktør Reventlows Klage angaar, skal jeg bemærke, at den danske Lægestand efter min Mening i det store og hele er saa vel uddannet, og dens Forretningsmoral — om jeg maa bruge det Udtryk — sikkert er saa høj her som noget andet Sted i Verden. Den privilegerede Ansvarsløshed, han taler om, eksisterer ikke mere efter Loven af 30. April 1909. Loven af 30. April 1909 om Sundhedsstyrelsen giver ganske vist for første Gang her i Landet Adgang til at fratage en Læge hans Ret til at praktisere, og Loven angiver tydeligt de Tilfælde, hvor det kan ske, nemlig: naar Udøvelsen „af hans Kaldsvirksomhed er farlig for hans Medmennesker enten paa Grund af varig eller med Mellemløb indtrædende mangelfuld Sjælstilstand, hidført være sig ved Sygdom“ — altsaa hos sindssyge — „eller Misbrug af Midler som Alkohol, Morfin og Deslige eller paa Grund af udvist grov Uduelighed i hans Gerning“. Men Betingelser er ganske vist her som i alle lignende Forhold, at Mislighederne blive Sundhedsstyrelsen bekendte paa en saadan Maade, at der kan være Grund til at skride ind.

Jeg kommer her til et Punkt, som forekommer mig meget underligt, det er det, at Redaktør Reventlow, der er saa ivrig efter at tage sig af Læger, som uden de fornødne Sagkundskaber oprette Klinikker eller tage Patienter under Behandling,

ser saa meget igennem Fingre med Sindssygeanstalten i Sakskøbing, hvis Administrator er hans nære Ven, Baron Rosenørn-Lehn, og hvor ganske værgeløse sindssyge holdes indespærrede. Her vilde sikkert være det rigeste Felt for Redaktør Reventlows Paapasselighed, men her synes han at være ganske blind.

Hvad nu de specielle Klagepunkter, han har fremsat, angaar, skal jeg om de to første sige, at med Hensyn til Læge Erslevs Ansættelse som Vikar paa Anholt forholder det sig saaledes, at da den nu afskedigede Distriktslæge Jensen ved en Klage, han havde indsendt til Politiet i Grenaa, røbede Tegn paa Sindssyge, blev han af Ministeriet paa Sundhedsstyrelsens Initiativ ufortøvet fjernet fra Anholt, skønt der ikke paa det Tidspunkt forelaa nogen Klage fra Beboernes Side. Det vidner ikke om særlig Uvillie imod at skride ind overfor Læger, naar der skønnes at være Anledning dertil. Det er ogsaa ganske betegnende, at Sundhedsstyrelsen fra anden Side er bleven stærkt angreben, fordi den fjernede denne Læge Jensen fra Anholt. Efter at han havde faaet sin Permission, var det ganske overordentlig vanskeligt at formaa nogen til at overtage Vikariatet. Tre Læger havde allerede været ansatte derovre, og i Slutningen af December, da den tredje rejste, var det ikke muligt at faa andre til at tage derover end Læge Erslev. Med denne Ansættelse har jeg intet haft at gøre, og jeg har overhovedet aldrig set Læge Erslev, men jeg har ganske vist hørt om ham, at han har været langt nede i Morfinmisbrug. Dr. Muus og Overlæge Norrie, Sundhedsstyrelsens Formand og Næstformand, som kendte hans tidligere Forhold, for hvem han fremstillede sig personlig, og som tillige havde faaet oplyst, at han i tidligere Vikariatet havde virket tilfredsstillende, mente, at hans Tilstand for Tiden var saadan, at det var fuldt ud forsvarligt at sende ham derover. Det er velbekendt, at Morfinister kunne rette sig fuldstændig lige saa vel som Alkoholister, og et Ophold under gode Forhold paa en saadan lille Ø som Anholt kunde maaske støtte ham i hans Bestræbelser for at komme paa Fode igen.

Hvad det andet Punkt angaar, Klagen over, at Sundhedsstyrelsen ikke er skreden ind imod Læge Johansen i Nysted, skal jeg bemærke, at der aldrig tidligere har været fremført nogen Klage over ham, der var kendt som en afholdt Læge paa Stedet, som man vel vidste tidligere havde været hengiven til Morfin, men som havde